

Het is een norske dag.
De lucht is koud en vochtig.
Rukwinden treiteren het verkeer.
Windkracht acht jakkert over het land.
De bomen in de berm spannen hun wortels.

De vrouw staat daar. Midden op de weg.
Een naakte vrouw. Kletsnat.
Ze heeft een grote handdoek omgeslagen.
Alsof ze net uit bad komt.
Om haar enkel draagt ze een zilveren kettinkje.
Straaltjes water lopen over haar benen.
Enkele druppels blijven hangen op het kettinkje.
Kristallen van water en licht.
Haar rode teenslippers vloeken met haar witte benen.
Ze heeft lange haren. Lichtbruin steil haar.
Het hangt als een gordijn om haar hoofd.
Ze knoopt de handdoek iets steviger vast.
Dan schudt ze haar hoofd.
Wild, als een speelse hond.
Haar haren waaieren uit.
Een video in slow motion.
Druppels als sterretjes om haar hoofd.
Sloom draait ze zich om ...

In één oogopslag merkt hij dat de ochtend
hem niet goedgezind is. Geen hagel­slag.
Hoe is het mogelijk!
Nok gooit de kastdeur dicht en opent de koelkast.
Zijn broertje leunt nonchalant tegen de keukendeur.
‘Wat heb jij een chagrijnige kop, zeg?’
‘Hou je waffel, Piggelmee!’

Met zijn vlakke hand geeft Nok zijn broertje
een pets tegen zijn achterhoofd.
'F... you, mafklapper!'
Nok negeert de opmerking.
De inhoud van de koelkast is ook al om te janken.
Dan ontbijt hij toch niet! Hem een zorg.
Hij pakt zijn rugzak, grist zijn telefoon van tafel
en doet zijn AirPods in.
De voordeur slaat achter hem in het slot.
Een windstoot duwt hem bijna omver.
Klotewind!

Nena pakt haar rugzak.

Gym vandaag. Yes!
Ze kijkt naar buiten.
Een plastic zak danst door de lucht.
Kakweer. Geen buitengym dus.
Ze zucht. Ze pakt haar telefoon en loopt de trap af.
Haar ouders zijn al beneden.
'Koffie, schat?' vraagt haar vader aan haar moeder.
'O lekker, lieverd!' antwoordt haar moeder.
Iedere dag hetzelfde ritueel. Zo irritant!
In de keuken pakt ze een broodje. En de chocopasta.
Ze kloddert de pasta over het broodje.
Lekker vingerdik. Zonder te smeren.
Met haar iPad voor haar neus eet ze het op.
Meestal kijkt ze bij het ontbijt muziekclips.
'Vergeet je niet na school langs de tandarts
te fietsen?' zegt haar moeder.
'Nee, mam, komt goed,' mompelt Nena.
Ze likt haar vingers af.
Dan pakt ze haar jas en stapt in haar schoenen.
Ze koopt altijd te grote schoenen.
Lekker makkelijk om aan te trekken.